

DE STER

HALFMAANDELIJKSCH TIJDSCHRIFT VAN DE
HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

OPGERICHT IN 1896

»En waar de Waarheid herberg vindt,
Heel d'aard getuige dit,
Daar wordt een naam geëerd, bemind,
Die naam is: Jozef Smith.«

1 DECEMBER 1931

No. 23

36e JAARGANG

DE PROFEET JOSEPH SMITH.

1805 — 23 December — 1931.

DE BEHOEFTE AAN PROFETEN.

Door Nephi Jensen, Salt Lake City.

Eens had ik een interessant gesprek met een heel rijk man over de waarde van de dichtkunst. In den loop van ons onderhoud werd mijn materialistische vriend een weinig ongeduldig en sprak:

„Iemand die een steen in een muur metselt doet meer voor de menschheid dan iemand die een groot gedicht schrijft.”

Natuurlijk was ik het niet eens met hem. Zijn opmerking deed mij aan de duizenden denken wier harten geroerd en in gloed gebracht zijn door de eenvoudige woorden van een lied. Ik dacht aan W. Fowler, die schreef:

*Wij danken U, Heer, voor profeten,
Door wie G' ons, Uw kindren, thans leidt,
Wij danken voor 't reine Evangelie,
Welks licht onze zielen verblijdt.*

U hebt dit lied honderden malen gezongen. Het heeft grooter waarde voor u dan tienduizend metselsteenen in een muur. Maar hebt gij uzelf ooit de vraag gesteld: „Ben ik dankbaar voor een profeet? Wáárom ben ik dankbaar voor een profeet?”

Wij kunnen deze vraag niet beantwoorden tenzij wij weten wat het beteekent een profeet te zijn. Bij dit onderzoek zal het ons helpen als wij ons afvragen: Wat krijgen wij van een profeet?

Veelal denken wij aan een profeet als iemand die louter de toekomst voorspelt. Dit is een bekrompen begrip van de profetische roeping. Een zeer klein gedeelte van eens profeten levensdagen wordt aan het voorspellen van toekomstige gebeurtenissen gewijd. De hoofdlast zijner zending is de waarheid te onderwijzen omtrent God en 's menschen plicht tot den Schepper. Ook de wijsgeer tracht de waarheid omtrent God te onderwijzen. Zoo ook de geleerde theoloog. In welk opzicht verschilt dan de profeet van den wijsgeer en den theologischen geleerde? De ware profeet kent door actueele inspiratie en openbaring de waarheid die hij leert. Hij deelt met absolute zekerheid uit. Dit kenmerk zijner leeringen deed hen die Jezus hoorden „verwonderd” zijn, want Jezus leerde „als machthebbende en niet als de schriftgeleerden” (Mark. 1 : 22). Hij gevoélde, Hij begréep, Hij wist dat hetgeen Hij leerde de absolute waarheid was.

Een profeet is, in zekeren zin, een expert in geestelijke dingen. Wij weten wat iemand een expert maakt. Het is nauwkeurige kennis en uitgebreide ervaring in een of ander bepaald veld van menschelijk streven: de wonderbare vooruitgang in kennis gemaakt omtrent haast al het bestaande, van het geringste stofklompje af tot de verstverwijderde ster toe. De verzameling van wetenschappelijk vastgestelde feiten is zoo groot geworden dat het thans noodig is te specialiseeren. Dientengevolge is er in de laatste jaren

een leger van experts ontstaan. Wij hebben nu een half dozijn verschillende soorten van advocaten, evenzoo veel soorten van doctoren, zowat hetzelfde aantal van verschillende soorten van heelmeesters, en meer dan een dozijn verschillende soorten van ingenieurs. Dit groote leger van technisch geoefende mannen en vrouwen kan de hoogste soort van dienstbetoon verrichten in hunne respectieve velden.

Glenn Frank, de President van de Wisconsin Universiteit, zegt van een typische film:

„Op deze film kan men de triomf der techniek en geestelijke steriliteit naast elkander zien. Deze film symboliseert onze beschaving. Technisch gesproken is dit een zegepralende eeuw. Wij hebben de auto en het vliegtuig in de plaats van het paard gezet. Wij hebben de schrijfmachine op de plaats gesteld van de veeren pen. Wij hebben de maaimachine in de plaats van de zeis gezet. Wij hebben de booglamp gezet op de plaats van de kaars. Wij hebben de dynamo op de plaats van de galvanische batterij gezet. Wij hebben de feillooze vuurwapens in de plaats gesteld van den achterlader. Wij hebben het stoomschip en de duikboot in de plaats van het zeilschip gesteld. Wij hebben de draadloze telegrafie in de plaats gezet van seinvuren. Maar wij loopen gevaar de buitenzijde der dingen op te hemelen ten koste van het innerlijke der dingen.

„Ons probleem is, onze geestelijke sterkte tot de hoogte op te voeren van onze technische triomfen.”

Dr. Frank's conclusie is juist. De wereld heeft aan heel veel behoefte, maar het meest aan geestelijke gezindheid. Maar wij zullen nimmer onze geestelijke sterkte op kunnen voeren tot de hoogte van onze technische triomfen voordat wij godsdienstonderwijzers hebben die zoo doorkneed zijn in hun werk als deze experts zijn op het terrein van de natuurwetenschap.

Indien iemand voor een godsdienstig probleem staat, dat hij niet op kan lossen, waarheen kan hij zich dan wenden om een oplossing? Hij kan zich niet wenden tot iemand die, door diepe studie en actueele geestelijke ondervinding of beleving de waarheid omtrent God en menschelijke zaligheid kent. Hij is genoodzaakt naar theologische bespiegelaars te gaan. Hij moet zich wenden tot menschen die God niet kennen, om informatie omtrent God te verkrijgen.

In de wereld van den godsdienst neemt theorie de plaats in van kennis. Wij vinden bespiegelingen waar besliste zekerheid zijn moest. Oppervlakkig sentiment vervangt diepe geestelijke gezindheid. Alom is er onzekerheid. Menschelijke geloofsbelijdenissen, eeuwenlang vereerd, zijn aan het verbrokkelen. Moeite en oneenigheid hebben vrede en eenheid de wereld uitgedreven.

Te midden van deze wanorde en wanklanken beginnen lieden met waar geestelijk inzicht te roepen om profeten om hen ter hulp te komen. Toen Jozef Smith, in den ochtend van de negentiende eeuw, verklaarde een profeet te zijn, brak er een storm van bespotting over zijn hoofd los. Hij werd een Godslasteraar genoemd omdat hij zeide dat hij God gezien had. De bewering druischte

tegen de bestaande veronderstelling in dat de canon der Schriften vol was. Maar thans beginnen lieden van een fijn geestelijk gehalte uiting te geven aan hun spijt dat de Christenwereld gelooft, dat de Bijbel alles bevat dat God van plan was den mensch te openbaren. In 1924 zeide Dr. Lynn Harold Hugh, een van de grootste „Godgeleerden” in Amerika, in een preek: „Het is tamelijk ongelukkig dat wij denken dat de canon van de Oude en Nieuwe Testamenten gesloten is.”

Het *Century Magazine* van Februari 1922 bevat een meesterlijk artikel over „Een hongersnood aan Profeten”. Het is van de hand van Miles H. Krumbine. Hier volgen enkele zijner indrukwekkende woorden:

»Wij leven in kwade dagen. Daar is een hongersnood aan profeten: niet een Jona in heel ons uitgestrekte land die wij overboord zouden kunnen werpen, geen mensch onder ons, toegerust met het inzicht van een Jeremia of een Jesaja, en daarom in staat een doemboodschap te prediken, des profeten onveranderlijke geloofsbrief.«

De geleerde Dr. James Percival Huget sprak in een in 1924 gehouden preek:

»Wij hebben gevoeld dat die tijd een andere was dan de onze; wij hebben gevoeld dat de profeten tot een andere eeuw en een andere beleving behoorden, wij hebben gedacht dat God het eeuwige stilzwijgen verbroken heeft, maar toegestaan heeft dat dat stilzwijgen opnieuw over het leven der wereld viel. Wij hebben verondersteld dat God tot de vaderen van ouds sprak, maar niet langer tot de menschen spreekt.«

Rev. Frank Carleton Doan, Ph. D., wist dit te zeggen in een onlangs gehouden predikatie.

»Vele denkende mannen en vrouwen zijn heden ten dage door-en-door verontrust over den huidige toestand der wereld. Alom kunt ge wanhoopstemmen hooren, roepende in de wildernis, alom menschen die zoeken naar den een of anderen modernen Mozes, die hen naar het een of ander beloofde land zal leiden. Inderdaad is het een veelbelovend teeken, te midden van de huidige wereldduisternis, hoe bijna pathetisch gretig de menschen uitzien naar een nieuwen profeet en een nieuwen godsdienst. De wereld, zeg ik, is wachtende op een modernen Mozes, die dezen nieuwen godsdienst moet verkondigen en deze nieuwe wereld inluiden, waarnaar de ontferde menschheid smacht en snakt«.

Hoe bemoedigend is het getuigenis van deze nadenkende en inzicht-hebbende mannen nopens de behoefte aan profeten — hoe bemoedigend voor de zendelingen van de Laterdaagsche Kerk, die met allen ernst deze gedachte naar voren gebracht hebben, bijna honderd jaar lang.

Waarlijk, de wereld heeft behoefte aan profeten. Zij heeft behoefte aan experts in geestelijke zaken, die met dezelfde zekerheid kunnen spreken waarmede de wetenschappelijke expert spreekt. Enkele Zondagen geleden hoorde ik een jongen teruggekeerden zendingeling spreken. Zijn denkbeelden waren niet bepaald ongewoon. Hij was niet geleerd. Hij was niet schitterend. En toch was er een geest van gerijptheid en zekerheid in zijn toespraak die onze harten door-

drong. Terwijl ik nadacht over den mooien indruk, door dezen amateur-prediker gemaakt, schoot mij een andere predikatie te binnen, die ik eens gehoord heb. Die andere preek werd gehouden door een van de beroemdste Bijbelgeleerden ter wereld. Zijn denkbeelden waren diep, zijn taal elegant. Zijn optreden gracieus en deftig, maar in de heele preek was geen greintje vuur of zekerheid.

Wat is het verschil tusschen dien geleerden predikant en dien jongen zendeling? De dominee is enkel een geleerde. De zendeling, in geringe mate, een profeet. Hij gevoelde en wist de waarheid, die hij leerde.

Wanneer wij aan de geestelijke koudheid in de wereld denken, en ons dan herinneren hoe dikwijls onze harten geroerd en in gloed gezet zijn door de inbrandende zekerheidswoorden, die door onze zendingen gesproken worden, wier zielen in vlam gezet zijn door de inspiratie van den Heiligen Geest, dan beginnen wij de beteekenis te beseffen van den eenvoudigen versregel:

„Wij danken U, Heer, voor profeten!”

(Liahona.)

UTRECHTSCH E DISTRICTS CONFERENTIE

gehouden op 21-22 November 1931.

Zaterdagmiddag. — 1-6 uur: Zendingenbijeenkoms t.

Zaterdagavond. — De eerste bijeenkomst dezer conferentie werd in de gewone zaal op de Kruisstraat 7, gehouden, en ving om 7 uur aan met het zingen van lied No. 6: „Vast als een rotssteen”. Br. J. van Hattum ging voor in het gebed, waarna lied No. 76: „Verlosser van Israël” gezongen werd. Ouderling D. Hubert Christensen, president van het Utrechtsche District, sprak enkele welkomstwoorden den vergaderden toe, en de daarop volgende sprekers waren Ouderlingen John E. van Boerum, Zendingss ecretaris, Kenneth J. Draayer, te Apeldoorn werkzaam, Opal K. Hammond, werkzaam te Arnhem (Ouderling Hammond sprak in het Engelsch, hetwelk door Ouderling M. Laverl Hall vertolkt werd) en W. Rulon Lee, werkzaam te Almelo. Als tusschenlied werd No. 45 „De Trouwe Vriend” gezongen, en Ouderlingen Gabriel J. Neerings Jr., Armond H. Thompson, allebei werkzaam te Utrecht, en Zendingspresident Frank I. Kooyman traden als laatste sprekers op. Tenslotte werd lied No. 36: „O zeg wat is Waarheid” gezongen en door Br. Dirk Anjewierden Jr. het dankgebed uitgesproken.

Zondagmorgen. — Beginnende om 10 uur, ving deze samenkomst aan met het gezamenlijk zingen van lied no. 38: „Komt, Heiligen, Komt”. Br. Dirkmaat vroeg den zegen, waarna het Utrechtsche Zangkoor lied No. 108: „En ik zag eenen anderen Engel” ten gehoo re bracht. Ouderling Christensen heette wederom allen hartelijk

welkom, waarna Ouderling Albert J. Aardema, president van het Amsterdamsche District; Broeder van Dijk (lokale broeder) en Ouderling Wallace Toronto de vergaderden toespraken. Ouderling Toronto is van de Tsjechoslovaaksche Zending ontslagen. Hij bracht eerst een groetenis in het Tsjechsch over en sprak daarna in het Engelsch, hetwelk door Ouderling Hoyt W. Brewster vertolkt werd. Ouderling Fred. M. Weenig, voorheen Zendingssecretaris, sloot de rij van sprekers. Het zangkoor zong lied No. 114: „Zwijg, wees stil”, waarna Ouderling Kenneth S. Hancock, districts president te Groningen, als laatste spreker optrad. Ten slotte zong het koor lied No. 194: „Lof tot den grooten Redder” en Br. Reesink, uit Arnhem, eindigde met dankzegging.

Zondagnamiddag 2 uur: Het openingslied dezer samenkomst was No. 67: „Wij danken U, Heer, voor Profeten”, en werd door alle aanwezigen gezongen. Ouderling Kenneth J. Draayer sprak het openingsgebed uit, waarna een zendelingen-kwartet een Engelsch lied, getiteld: „Take back the Heart”, zong. De eerste twee sprekers waren Ouderlingen Fred Steenblik, werkzaam te Alkmaar, en George Rytting, Assistent Redacteur der Ster. Een duet, getiteld „Whispering Hope” werd door Zr. van Hattum en Zr. Vetter, uit Utrecht, ten beste gegeven. De volgende sprekers waren Ouderlingen Don F. Smith, gemeente-president te Apeldoorn en Kenneth G. Allen, werkzaam te Rotterdam. Zr. Johanna Riet, Jeugdwerk-leidster der Zending, voerde nu het woord, gevolgd door Ouderlingen Johannes van Katwijk, gemeente-president te Almelo en Clyde Biddulph, gemeente-president te Arnhem. Lied No. 119: „Ik weet dat Mijn Verlosser leeft” werd als slotlied door het koor gezongen en Ouderling Max. R. Warner dankte.

Zondagavond. — Om 6.30 uur ving de laatste bijeenkomst dezer conferentie aan met het gezamenlijk zingen van lied No. 48: „De Geest Gods”. Ouderling John G. de Gooyer ging in het gebed voor. Lied No. 200: „Leid Mij Pelgrim” werd daarna door het zangkoor gezongen. Ouderlingen D. Hubert Christensen en Hoyt W. Brewster, O.O.V. en Zondagsschool overziener der Zending en Zr. Elisabeth J. Kooyman, presidente der vrouwen- en meisjesorganisaties der Zending, spraken de vergaderden toe. Lied No. 27: „O, Mijn Vader” werd door het koor gezongen, waarna de Kerkelijke autoriteiten ter stemming voorgesteld werden, welke stemming éénparig vóór was. Het zendelingen-kwartet bracht nu een Engelsch lied: „Larboard Watch”, ten gehoor, en door Ouderlingen Wilmer W. Tanner, gemeentepresident te Utrecht, M. Laverl Hall, Rotterdamsche Districtspresident en President Frank I. Kooyman werden de laatste toespraken gehouden. Het slotlied: „Het Nephietische Klaaglied”, werd door het koor gezongen, en Br. La Maitre sprak het dankgebed uit.

De op Zondag gehouden bijeenkomsten vonden in het Jaarbeursgebouw te Utrecht plaats. Was er geen buitengewone, eerder een matige opkomst in al deze bijeenkomsten, ze werden door een voortreffelijke geestesstemming gekenmerkt. Slaap- en eetplaatsen werden den zendelingen en bezoekers door de lokale leden verschaft. Moge het geestelijke feest dat in deze conferentie, zooals doorgaans genoten werd, ook thans weer strekken tot versterking en bevordering van des Heerens werk in ons land. G. R.

In de *Nieuwe Rotterdamse Courant* van Dinsdag 24 November, ochtendblad A, verscheen het volgende verslag :

„De Heiligen van de laatste dagen”.

Najaarsconferentie van de »Kerk van Jezus Christus.«

De dusgenaamde »Kerk van Jezus Christus«, ook wel bekend onder den naam van »De Heiligen der laatste dagen« houdt in den laatsten tijd te Utrecht geregeld voorjaars- en najaarsconferenties tot versterking van den onderlingen band tusschen de in ons land overal verspreid wonende groepen en groepjes dezer volgelingen van Joseph Smith. Zoo heeft Zondag in het Jaarbeursgebouw te Utrecht de najaarsconferentie plaats gehad onder leiding van den heer Frank Yntes Kooyman, president van de Netherland Mission te Salt Lake City. De heer Kooyman is van geboorte een Fries en kon zich in de Nederlandsche taal goed verstaanbaar maken, wat overigens den velen sprekers, die voor het meerendeel door een sterk accent hunne Amerikaansche afkomst verraden, niet steeds even gemakkelijk valt. Er hebben in de groote zaal van het Jaarbeursgebouw, die vooral des avonds zeer goed bezet was, drie samenkomsten plaats gehad. Om de groote tafel op het podium zaten twaalf jonge zendelingen, die het woord gevoerd hebben. Ook tal van afgevaardigde ouderlingen uit den lande hebben gesproken. Allen getuigden van hun vaste geloof, dat het Evangelie van Jezus Christus, waarvan de zuivere kennis schuil was gegaan, weer opnieuw hersteld was door de aan Joseph Smith gedane openbaringen. De sprekers drongen in hunne eenvoudige, praktische toespraken, vooral aan op een deugdzaam leven, overeenkomstig de geboden van God. Na afloop van elke toespraak en gebed werd instemming der aanwezigen betuigd door een gemeenschappelijk gesproken »Amen«. Uit de lange rij sprekers, van wier stellig goed bedoelde toespraken het minder gemakkelijk valt een exposé te geven, vermelden wij slechts den heer Steenbeek uit Alkmaar, Bebmar uit Almelo en Wieg uit Rotterdam.*)

Een sympathieken indruk maakte de zuiver Nederlandsche toespraak van de Rotterdamse steno-typiste, mej Riet, die op eenvoudige wijze vertelde van haar Zondagsschool arbeid, waaraan zij zich con amore gewijd heeft en waardoor zij contact krijgt met vele ouders. De toespraken werden afgewisseld door koorzangen, soms door een kwartet van jonge zendelingen. Er werd over het geheel goed gezongen, meestal Engelsche hymnen; het bekende Sankey-lied »Ik weet dat mijn Verlosser leeft” is door het Utrechtsche koor der Kerk van Jezus Christus niet onverdienstelijk ten gehore gebracht.

Ter conferentie heerschte de opgewekte, gemoedelijke stemming van menschen, die weten, dat zij een geloof belijden onderscheiden van dat der groote massa, en die op zulk een dag van gemeenschappelijke ontmoeting, feestelijk en prettig uiting geven aan hun godsdienstige gevoelens. De vergaderingen droegen een vreedzaam opbouwend karakter, van dispuiteerzinnigheden over punten der leer was geen spoor te bekennen,

*) Voor de leiders onzer godsdienstoefeningen zij dit foutieve namenrapport een aansporing om vooral duidelijke aankondigingen te maken.

ZENDINGSNIEUWS.

Ontslagen.

Ouderling Fred. M. Weenig, geruimen tijd secretaris der zending, is eervol van zijn zendingsarbeid ontslagen. Hij vertrok den 22sten November naar Engeland om vandaar verder te reizen per s.s. *President Roosevelt*.

De zendingspresident getuigt met groote waardeering van den geest van trouwe toewijding, welke eerst gewoond heeft in den vader van onzen ex-secretaris, die ruim een kwarteeuw geleden hier te lande als zendingeling gewerkt heeft, en welke geest zich nu weer manifesteerde in den zoon. Zoo ga het goede werk door van ouder op kind!

Gemeente Bestuur aangesteld.

Het gemeente presidentschap te Overmaas — bestaande uit zendingeling Sylvester M. Dalebout, president, en plaatselijke ouderlingen Jan J. van der Vaart en Willem van Tussenbroek, raadgevers — is den eersten November eervol ontslagen.

In hun plaats zijn de volgende plaatselijke broeders aangesteld: Ouderling Leendert Barendregt, president; Ouderling Adriaan van Buuren, eerste en Ouderling Willem B. Zippo, tweede raadgever; Ouderling Willem van Tussenbroek, secretaris.

Benoemd.

Ouderling E. van Boerum is aangesteld tot secretaris van de zending.

Abonnementsgelden.

Aan hen die de abonnementsprijs van de „Ster” reeds voldaan hebben, onzen besten dank! Mogen wij de anderen aan hun plicht herinneren? Het jaareinde nadert! Uw promptheid zal zeer gewaardeerd worden.

GRONINGER DISTRICTS-CONFERENTIE.

De Groninger Districts-Conferentie zal gehouden worden op 19 en 20 December. Verdere bijzonderheden in ons volgend nummer.

AAN DE VRUCHT KENT MEN DEN BOOM.

Geen schriftgeleerdheid, kunde, of schrander redetwisten,
Geloof dat vruchten teelt, zijns waardig, maakt den Christen.

Muslih Edin Sadi.

VAN DE REDACTIE.

De Laterdaagsche Profeet.

„Neen, neen! het is geen droom geweest!
Het was geen zinsbedrog!
Ik sprak, ik zag, ik hoorde toch!
En bovendien gevoel ik nòg
Dien gloed van licht en geest,
Die straalde van het Godenpaar
Dat mij in glans verscheen;
En zou 'k dit looch'nen, iets zóó klaar?
Neen! duizendmalen neen!”

Honderd-zes-en-twintig jaar geleden (op den 23sten dezer maand) zag de Profeet Jozef Smith — de stichter onzer Kerk, de openbaarder van onzen godsdienst: de Kerk en de Godsdienst des Allerhoogsten — het eerste levenslicht op dit wereldrond. Voor de Laterdaagsche Heiligen is het een der belangrijkste dagen van het jaar. Anderen mogen den modernen ziener en zijn werk links laten liggen — in welke eeuw heeft de wereld ooit een Godsman en zijn werk gewaardeerd? — voor òns is het een passend gebruik, zijn geboorte te gedenken als een wereldgebeurtenis.

Toen hij zoowat viertien en een half jaar oud was ontving hij zijn eerste wonderbare manifestatie: dat heerlijke, onzegbare schoone verschijnen van den Vader en den Zoon, dat al deze jaren door zoovele pennen beschreven, door zoovele tongen besproken is, gunstig en ongunstig. Het was een preekers-ijvertijd: „opwekking” zat in het bloed. Honderden geraakten in gloed, elk voor hetgeen hij in dien gedachtenstrijd voor het beste hield. De jonge Jozef, echter, bleef onbeslist. Er waren die dachten, dat hij Methodist worden zou, maar zoover kwam het niet.

Om zijn gemoed te bevredigen, besloot hij in het gebed te gaan. Had Jacobus niet geschreven: „Zoo iemand wijsheid, licht ontbreekt, hij bidde God! 't Geloof dat smeekt, verwijt de Alwijze niet?”

„Nooit werd zijn jeugdige gemoed
Zóó levendig geraakt:
't Was 't eerste vonkje van den gloed,
Die straks Profeet hem maakt.”

Zijn nederige bede werd meer dan verhoord. Want na een korte maar hevige worsteling met den tegenstander der rechtvaardigen, die hem over den afgrond der vernietiging trachtte te werpen, om zodoende de laatste, glorierijke bedeeling in hare geboorte te smoren, ziet . . .

.... eensklaps wijkt de duistere macht!
 Op het verbaasd gezicht
 Des jong'lings valt een hemelsch licht,
 Waarvoor de glans der zonne zwicht
 In volle middagpracht.
 En in dien gloed, Elkaar gelijk
 En onbeschrijflijk schoon,
 Zag Jozef Twee uit Hooger Rijk:
 Den Vader en den Zoon!

Dit ontzaginboezemend gebeuren was een streep door de rekening van allerlei predikers, maar het staafe den Bijbel, waarop die predikers beweerden te staan. Het bevestigde het woord van Mozes dat God den mensch naar Zijn beeld schiep. Het bevestigde het gezegde van den Zoon Gods: „Wie Mij gezien heeft, heeft den Vader gezien.” Het staafe de leer van Paulus, dat Jezus de Zoon (die een menschengestalte had, zoo vóór als nà Zijne opstanding) het uitgedrukte beeld is van de zelfstandigheid des Vaders.

Een verpletterend beweren voor allerlei geesten, deze verklaring dat de hemelen weer geopend waren, dat visioenen en openbaringen niet weggedaan waren — dat de Kerk van Christus niet op aarde was, maar dat hemelboden volmacht en gezag zouden brengen om die Organisatie opnieuw op aarde te stichten! En zouden twee zoo verheven Wezens dat aan een jongen komen vertellen, een onbekende, ongeletterde boerenjongen — het was ongerijmd, phantastisch, godslasterlijk! Zoo sprak de groote menigte en noemde het „allemaal uit den Booze!”

Het materialisme dezer eeuw kan Jozef Smith niet waardeeren. Zijn tijd moet nog komen: een tijd waarin het geestelijke boven het maatschappelijke gaan zal, waarin de laatste de eerste en de eerste de laatste zullen zijn, waarin het huis Gods in orde gezet zal worden en alle dingen op hun plaats zullen komen. Hiervoor kwam de Laterdaagsche profeet in de wereld: om de wereld voor zulk een oplossing van hare maatschappelijke vraagstukken voor te bereiden. Hij trachtte de bijl aan den wortel van den boom der zelfzucht te leggen, trachtte een orde van eenheid en gerechtigheid te stichten, die de reinen van harte voorbereiden zou op de heerlijke komst van den Verlosser. Maar het werd hem niet vergund.

Jozef Smith was bestemd voor het martelaarschap. Hij moest het zegel van zijn kostbaar bloed aan zijn waarheidsgetuigenis hechten. En Brigham Young's werk, zoowel als Jozef's, was in Gods voorzienigheid omljnd. En zoo tot op den huidigen dag.

„Gods knecht is dood, maar niet Gods Werk!
 Dát leeft en bloeit steeds voort,
 Tot ieder natie, ieder oord,
 De klanken van verlossing hoort,
 Der boozen macht te sterk!
 En waar de Waarheid herberg vindt,
 Heel de aard getuige dit,
 Daar wordt een naam geëerd, bemind,
 Die naam is: *Jozef Smith.*”

K.

HET EVANGELIE EN GEZONDHEID

Een studiecursus voor de Onderlinge Ontwikkelings Vereenigingen.

HOOFDSTUK II.

Les 5.

De verwantschap tusschen gewoonte en gezondheid.

Gewoonte. Goede gezondheid is hoofdzakelijk een zaak van gewoonte. Gelukkig is hij die in zijn jeugd zoo getraind is dat de juiste ademhalings-, voedings- en oefeningsgewoonten in den regel met automatische zekerheid functioneeren.

De ingewikkeldheid van het lichaam. Men dient te bedenken dat het menschelijke lichaam een der meest ingewikkelde en ontwikkelde samenstellingen op aarde is. Een groote wolkenkrabber met zijn talrijke kamers, zijn verlichtingssysteem, zijn liften, zijn verwarmingscentrale is inderdaad eenvoudig, vergeleken bij een der vingers van de menschelijke hand. Vanzelfsprekend eischt zoo'n ingewikkeld mechanisme behoorlijke behandeling en onderhoud.

De Natuur kent geen genade. De Natuur is veeleischend. Voor elken zegen eischt zij den prijs; voor elke wetsovertreding vergt zij een straf. Nochtans probeert iedereen, in meer of mindere mate, de Natuur te bedriegen. Zoo men niet oplet, zullen, alvorens men er zich van bewust is, iemands kleine misdaden zijn weerstandsvermogen zoo ondermijnd hebben, dat hij een slachtoffer der omstandigheden is geworden, en de zegeningen die op gehoorzaamheid aan de wetten berusten, door hem verwaarloosd zijn.

De noodzakelijkheid van vroegtijdige training. Het is misschien niet zoo prettig, maar nochtans is het waar dat alle goede gewoonten en moreele handelingen het gevolg van waakzame training en volharding zijn. Zoolang iemand niet genoeg kennis en ondervinding heeft om zichzelf te beheerschen, moeten de ouders hem onderrichten. Sommige gewoonten, die gemakkelijk te verbeteren

zijn, zoo zij bijtijds waargenomen worden, zijn als volgt: het ademen door den mond; het hoesten en het niezen zonder een zakdoek te gebruiken; het veronachtzamen der tanden; het bangzijn voor de duisternis: het zuigen op vingers en andere voorwerpen; een verkeerde zit- en loop-postuur, enz.

Gidsen tot gewoonte-vormen. Om jonge menschen te helpen bij het vormen van goede, en het afleeren van nadeelige gewoonten, zijn de volgende wenken van Professor William James van groote waarde:

1. „Begint met het sterkst-mogelijke initiatief.
2. Laat geen uitzondering voorkomen totdat de nieuwe gewoonte diep ingeworteld is in uw leven.
3. Neem de eerste de beste gelegenheid waar om de door u genomen voornemens in praktijk te brengen.
4. Houdt uw daadvermogen in het leven door elken dag eenigen arbeid te verrichten, dien gij doet terwille van het werk zelf.

De hel waarvan de theologen ons vertellen is niet erger dan de hel die wij voor onszelfen scheppen in deze wereld door onze karakters voortdurend op de verkeerde wijze te vormen". Hetzelfde is waar wat onze lichamen betreft.

„Een man, die zijnen geest niet wederhouden kan, is eene opengebrokene stad zonder muur." Spreuken 25 : 28.

Een „Laterdaagsch" geloofsstuk: „Het lichaamsgestel dat een persoon heeft, dient verzorgd en gekoesterd te worden; en wanneer wij iets gebruiken om ons lichaam tot abnormale werkzaamheden op te zweepen en af te jakkeren, wordt het leven verkort. Een mensch die zich overgeeft aan een slechte en nadeelige gewoonte, die een verkeerden invloed op anderen uitoefent, is niet alleen zijn eigen vijand, maar ook een vijand van de maatschappij, zoo ver als die invloed reikt". — Brigham Young.

HOOFDSTUK III.

Les 6.

Werk is een zegen.

Werk als een vloek. In weerwil van het oogenschoonlijk onheilspellend besluit: „In het zweet uws aanschijns zult ge brood eten", kan het toch aangetoond worden dat werk eerder een zegen dan een vloek is. Dit blijkt uit het feit dat een naderverklarende tekst zegt, in hoofdzaak, dat het terwille van den mensch was dat de aarde vervloekt werd.

Spelen en werken. Spelen en werken staan in nauwe verwantschap tot elkander: maar in zekere opzichten zijn ze heel verschillend. Spelen is ongedwongen. Het instinct om te spelen is even oud als het menschdom. Werk is heel anders. Werklust is niet instinctief, maar moet door inspanning verkregen worden. Niettemin lijkt leerspel heel veel op werk, en zekere soorten van werk gelijken

op spel. Onder gunstige omstandigheden kan werk een genot zijn. Indien dit overal het geval was, zou het probleem tusschen den kapitalist en den arbeider opgelost zijn.

Lichamelijke voordeelen van werk. Een matige hoeveelheid werk, evenals spel, is verkwikkend en versterkend. Onder de bizondere voordeelen van werk kunnen het kwijt raken van overtollige kracht, het bevorderen van uitgebreide en nuttige lichaamsbewegingen, en eene toenemende voeding, bloed-circulatie en klier-afscheiding genoemd worden.

De mensch is geen machine; zijn werk moet niet buiten hart en hoofd omgaan. Het meest bevredigend werk is ongetwijfeld geestes-arbeid en niet louter lichaams inspanning. Zoo arbeid aangenaam, zoowel als profijtelijk wordt gemaakt, moet hij des menschen scheppings-aandrang bevredigen; en moet eenigszins verband houden met iemands persoonlijke nooden en idealen. Als men zijn belangstelling en toewijding aan zijn werk kan geven, kan men gelukkig in zijn werk zijn.

De man en zijn karwei. Welgelukzalig de man die zijn werk gevonden heeft! Ellendig is hij die niet op zijn plaats is, en die als een galei-slaaf naar zijn werk gaat. Indien jonge mannen en jonge vrouwen eene mislukking in het kiezen van een vak willen voorkomen, moeten zij de volgende grondbeginselen in acht nemen. Allereerst moet men begrijpen dat alle werk, dat moet verricht worden, eerlijk is. Bij het kiezen van een vak, dient iemand eerst na te gaan of hij er voor geschikt is. Daarna dient hij zooveel mogelijk omtrent het gekozen vak te leeren, en tenslotte dient hij zijn werk lief te hebben. Men beslist zelf of zijn werk hem een zegen of een vloek is.

Een „Laterdaagsch” geloofsstuk:

„Er dienen geen luiaards in Zion te zijn. Zelfs de armen, die geholpen moeten worden, dienen gewillig te zijn al wat in hun vermogen is te doen om voor zichzelf te zorgen. Alle mannen en vrouwen dienen eene mate van onafhankelijkheid van karakter te hebben, die hen zal aansporen om iets te doen voor hun eigen onderhoud, en niet lui te zijn; want het staat geschreven dat hij die een luiaard is het brood niet eten noch de kleederen dragen zal van den arbeider, en hij geen plaats onder ons zal hebben.”
Joseph F. Smith.

HOOFDSTUK IV.

Les 7.

Oefening, Spel en Ontspanning.

Oefening. Geregeld oefening heeft vele voordeelen. Een persoon die geen actief leven leidt, is bijna altijd een lijder aan bloed-congestie in de innerlijke lichaamsorganen. Bloed-congestie veroorzaakt geprikkeldheid en geeft aanleiding tot koude-vatten en

catarrhale toestanden. Lichamelijke activiteit verlicht congestie, vermeerdert het werk van het hart, en veroorzaakt dieper ademen, daardoor alle deelen der longen oefenende, hetwelk tuberculose en andere long-ziekten voorkomt. Zulke activiteit bevordert de bloedsomloop, welke bijdraagt tot het kwijt-raken van vergiften en smetstoffen van de cellen. Zuurstof en voedsel worden in grooter hoeveelheden naar de cellen gebracht. Het oefenen van de romspieren heeft een heilzame uitwerking op het verteeringsproces, waardoor dus de gevaren van verstopping verminderd worden. Lichamelijke oefening heeft ook invloed op de verwarming-controleerende organen van het lichaam.

Spel. De meeste menschen, jonge menschen in het bijzonder, beschouwen spelen als een middel om zooveel mogelijk plezier te hebben. Dit is eene gezonde houding hieromtrent. Door spelen worden zoowel lichaam als geest verkwikt en versterkt. Niettemin wordt er niet altijd alleen voor pret gespeeld. Het spelen is niet altijd plezierig. Dikwijls wordt daardoor pijn veroorzaakt. Boksen, worstelen, hardloopen, roeien, voetbal enz. geven, nu en dan, pijn zoowel als plezier.

Spelen overeenkomstig met Ontwikkeling. Verschillende spelsoorten worden toegepast bij de verscheidene maten van lichamelijke en verstandelijke ontwikkeling. Er zijn echter een paar spelen die bij vrijwel alle leeftijden passen. Met de jaren nemen hardloopen, hoog-springen, zwemmen, knikkeren, uitstapjes, tennis, voetbal enz. de plaats van speelgoed in. Deze spelen verschaffen niet alleen lichamelijke ontwikkeling en geestes verkwikking, maar zij ontwikkelen den geest van onderlinge samenwerking die in het maatschappij-leven zoo noodig is; en bovendien zijn ze uitmuntende middelen om een verkeerde postuur te voorkomen. Het sportman-zijn beteekent: blijmoedige gehoorzaamheid aan reglementen, en de bekwaamheid te hebben om een bescheiden winnaar en een manhaftig verliezer te zijn.

Ontspanning. Ontspanning is een genoegelijk besteden van vrijen tijd. Zij wordt grootendeels beschouwd als vrij te staan van de gewone levenstaken. Niettemin gaan lichamelijke en geestelijke oefening, in meer of mindere mate, samen met alle soorten van ontspanning. Men neemt ontspanning om zich te vermaken. Te veel van de zoo genaamde plezieren schijnen ongeveer dezelfde uitwerking te hebben als prikkelende genotmiddelen op het lichaam. Zij veroorzaken een soort lichtgeraaktheid en opgewondenheid, die de lichamelijke en geestesvermogens verstoren.

Ontspanningssoorten. Waardevolle ontspanningssoorten kunnen gevonden worden in vertellen en conversatie, in muziek en kunst, in de natuur en letterkunde, en in het ontwikkelen van een onderscheidings-vermogen, hetwelk ons in staat stelt om ons alleen het beste deel der verscheidene levensondervindingen toe te eigenen. De weldadige stemming die door het vertellen van een interessant

verhaal verwekt wordt, verkwikt ons heele systeem. Wanneer men de wereld der muziek binnenkomt, worden iemands lichamelijke, verstandelijke, en gevoels-vermogens in werking gesteld. Niet de speler alleen, maar ook zij die luisteren, worden hierdoor verkwikt. De hoogste wijsheid en kennis der eeuwen liggen open voor hen die de gewoonte om oordeelkundig te lezen ontwikkeld hebben. Van gelijke waarde is het genot ondervonden door hen die geleerd hebben de gedachten van God in de steenen, in de weiden, in de bosschen, in de bergen en op de vlakten te lezen. Zij die met een blijmoedigen geest lichamelijke oefening nemen, die met vreugde en enthousiasme aan spelen mee doen, en die hun vrije uren in gezonde en opbouwende ontspanning besteden, zullen een voller leven genieten.

Een „Laterdaagsch” Geloofsstuk: „Onze amusements dienen door hun gezonde omgeving gekenmerkt te worden. Wij dienen te weten dat de genoegens die wij smaken van dien aard zijn, dat zij de goddelijke goedkeuring kunnen hebben. Amusements die in zichzelf onschuldig en onschadelijk mogen zijn, dienen vermeden te worden; tenzij de medespelers van ontwijfelbaar karakter en de vergaderlokalen fatsoenlijk zijn, en onder behoorlijk toezicht staan.” Joseph F. Smith.

HOOFDSTUK V.

Les 8.

Postuur.

Rechtstandige postuur. Een der eenvoudigste en meest doeltreffende methoden om zelf-vergiftiging te vermijden is het houden van een rechtstandige postuur. Met een rechtstandige postuur blijven de onderbuiksspieren gespannen gehouden, hetwelk de juiste steun en druk voor de onderbuik verschaft, met de omloop van de groote bloedvaten daaronder begrepen. In een gewone sloffende postuur is het bloed van den onderbuik geneigd in de lever en anderen deelen van de ingewanden-omloop stil te staan, hetwelk een gevoel van wanhopigheid en geestelijke verwarring, hoofdpijn, koudheid van handen en voeten, chronische vermoeidheid of zenuw-zwakte, en dikwijls verstopping veroorzaakt.

Vele personen die jarenlang aan de bovengenoemde kwalen geleden hebben, zijn ervan genezen na voor een paar weken een rechtstandige postuur aan te nemen.

Sloffende houding. Een sloffende houding is dikwijls het gevolg van ziekte of gebrek aan levenskracht; maar zij is ook eene oorzaak. Een platte borst, met korte ademhaling, laat toe dat de longholte ingevallen blijft, waar allerlei vormen van bacteriën zich kunnen vestigen, en waar de toestanden ervoor gunstig zijn om ontsteking te doen ontstaan. De schouders recht te maken, de borst vooruit te steken, de buik en de kin in te houden, en de hals rechtop, zijn eenvoudige maatregelen die de meeste menschen kennen en velen veronachtzamen. (Wordt vervolgd).

PRIESTERSCHAPSLESSEN.

Hier volgt het programma voor December:

Eerste avond. Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies*, hoofdstuk 2, bl. 16, beginnende bij „De Bisschop”, tot halverwege bl. 18 („De zending”).

Lesdoel: duidelijk te maken dat het Aäronische priesterschap gezaghebbend is en een noodzakelijk bijvoegsel tot het hooger Priesterschap.

1. Wanneer er geen bisschop aanwezig is, tot wien dienen wij ons dan te wenden voor een oordeelsuitspraak? Waarom?

2. Wat, dunkt u, maakte Israëel tot het „eigendom” des Heeren? Door welke handelingen verloren zij deze belofte?

3. Waren er gedeelten van het Priesterschap op de aarde tijdens den Grooten Afval? Geef een met redenen omkleed antwoord.

Tweede avond. Gebed enz. Tien minuten rapport. Twee toespraken, van 12 minuten elk, over „Satan en de Macht der Zonde” en „De Verzoening”, met gebruikmaking van Talmage's *Artikelen des Geloofs* en de standaardwerken der Kerk. Vragen dienen gesteld en beantwoord te worden aan het slot van elke toespraak.

Derde avond. Gebed enz. Tien minuten rapport. Les: *Priesterschapsstudies*, bl. 18, halverwege, tot aan het einde van het hoofdstuk. Lesdoel: duidelijk te maken dat de sleutels van het lagere priesterschap klaarblijkelijk heel gewichtig zijn, al is dit priesterschap ook maar een „bijvoegsel”.

Vierde avond. Gebed enz. Tien minuten rapport van plaatselijke werkzaamheden. Huisbezoek-rapport. Bespreking van ingekomen vragen.

Vijfde avond. Open.

INHOUD.

De Profeet Joseph Smith	353	Abonnementsgelden	360
De behoefte aan Profeten	354	Groninger Districts Conferentie	360
Utrechtsche Districts Conferentie	357	Van de Redactie:	
Zendingsnieuws	360	De Laterdaagsche Profeet	361
Gemeente Bestuur aangesteld	360	Het Evangelie en gezondheid	363
Benoemd	360	Priesterschapslessen	368